

Warszawa, dnia 14 stycznia 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 168/21

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Matusik

Sędziowie: SO Remigiusz Pawłowski

SR (del.) Izabela Kościarz – Depta (spr.)

protokolant: protokolant sądowy Marta Herc

4. przy udziale prokuratora Agaty Stawiarz

po rozpoznaniu dnia 14 stycznia 2022 r.

5. sprawy B. K. (poprzednio J. Ś.), syna M. i B., ur. (...) w S.

6. oskarżonego o przestępstwo z art. 270 § 1 kk

7. G. T., syna T. i T., ur. (...) w S.

8. oskarżonego o przestępstwa z art. 270 § 1 kk, art. 231 § 1 i 2 kk

9. na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

10. od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie

11. z dnia 28 października 2020 r. sygn. akt III K 696/19

13. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnia obu oskarżonych od popełnienia zarzucanych im czynów; kosztami procesu w sprawie obciąża Skarb Państwa; zasądza od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie na rzecz adw. J. L. kwotę 516,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT.

SSO Remigiusz Pawłowski SSO Jacek Matusik SSR (del.) Izabela Kościarz – Depta

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 168/21	
Załącznik dołącza się w każdym	2		

przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 28 października 2020 roku, sygn. akt III K 696/19		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		

1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	Uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami				

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	B. K. (poprzednio J. Ś.)	Dane osobowe oskarżonego	Informacja z systemu (...)	k. 640
2.1.1.2.	B. K. (poprzednio J. Ś.)	Dane szczegółowe oskarżonego	Informacja z systemu (...)	k. 641 - 642, k. 674, k. 688 - 689
2.1.1.3.	B. K. (poprzednio J. Ś.)	Sytuacja majątkowa oskarżonego	Informacja e - (...)	k. 655
2.1.1.4.	B. K. (poprzednio J. Ś.)	Karany	Aktualna Karta Karna	k. 657 - 664
2.1.1.5.	G. T.	Sytuacja majątkowa oskarżonego	Informacja e - (...)	k. 656
2.1.1.6.	G. T.	Niekaralność oskarżonego	Aktualna Karta Karna	k. 665
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów			
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.1.1.1	Informacja systemu (...) z	Załączony dokument stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	
2.1.1.2	Informacja systemu (...) z	Załączony dokument stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	
2.1.1.3	Informacja e - (...)	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	

2.1.1.4	Aktualna Karna Karta	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	
2.1.1.5	Informacja e - (...)	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	
2.1.1.6	Aktualna Karna Karta	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	
1.1.6. <i>Dowody nieuwzględnione</i>			

<p>przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Obrońca B. K. (poprzednio J. Ś.) zarzuca błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść orzeczenia, polegający na błędnym uznaniu przez Sąd I instancji, że adaptacja projektu budowlanego została przerobiona lub podrobiona przez oskarżonego w sytuacji, gdy dokument stanowił jedynie projekt i został wytworzony na podstawie innego dokumentu autorstwa (...), ale</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	stanowi odrębną pracę.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Przeprowadzona przez Sąd Okręgowy kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia pozwala na stwierdzenie, że Sąd I instancji błędnie uznał, iż sporządzenie przez B. K. (poprzednio J. Ś.) adaptacji projektu budowlanego w sytuacji, gdy nie miał on do tego uprawnień, realizuje znamię podrobienia dokumentu, konstytuujące czyn zabroniony z art. 270 § 1 k.k.</p> <p>Zgodnie z art. 270 § 1 k.k. kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Orzecznictwo Sądu Najwyższego,</p>			

które Sąd Okręgowy orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela, podkreśla, że z podrobieniem dokumentu mamy do czynienia, gdy nie pochodzi od tej osoby, w imieniu której został sporządzony. W istocie chodzi więc o nadanie jakiemuś przedmiotowi (np. piśmu) pozorów dokumentu w celu wywołania wrażenia, że zawarta w nim treść pochodzi od wymienionego w nim wystawcy (por. wyrok SN z dnia 27 listopada 2000 r., III KKN 233/98, Orz. Prok. i Pr. 2001, nr 5, poz. 4). Należy dodać, że podrobieniem będzie spreparowanie dokumentu w imieniu osoby istniejącej lub fikcyjnej, a nawet podpisanie autentycznego dokumentu cudzym nazwiskiem, chociażby za zgodą osoby zainteresowanej (por. wyrok SN z dnia 25 października 1979 r., II KR 10/79, OSNPG 1980, nr 11, poz. 127).

Zgodzić należy się ze skarżącym, że

projekt budowlany
oraz sporządzony
na jego podstawie
projekt adaptacji ów
projektu
budowlanego
stanowią dwie
odrębne prace. W
związku z tym
oczywiste jest, że
autorem adaptacji
projektu
budowlanego nie
musi być autor
samego projektu
budowlanego. Skoro
natomiast, jak
powszechnie
przyjmuje się w
orzecznictwie,
"dokument jest
podrobiony
wówczas, gdy nie
pochodzi od tej
osoby, w imieniu
której został
sporządzony"(wyrok
Sądu Najwyższego z
dnia 27 listopada
2000 roku, sygn. akt
III KKN 233/98),
to osoba, która
sama tworzy nowy,
odrębny dokument,
po czym podpisuje
go swoim
nazwiskiem,
dokumentu tego
w żaden sposób
nie podrabia. O
ile zatem nie
budzą wątpliwości
ustalenia faktyczne
Sądu Rejonowego,
zgodnie z którymi
B. K. (poprzednio
J. Ś.), stworzył
i podpisał projekt
adaptacji projektu
budowlanego, nie

<p>posiadając jednocześnie wymaganych do tego uprawnień, to nie można zgodzić się na zakwalifikowanie powyższego zachowania jako czynu zabronionego z art. 270 § 1 k.k. Pomimo bowiem tego, że oskarżony zawarł w sporządzonej przez siebie pracy nierzetelne, niezgodne z prawdą informacje, narażając tym samym organ administracji publicznej na wprowadzenie w błąd, a jego zachowanie ocenić należy jako naganne, to jednak tego typu aktywność nie realizuje znamienia podrobienia dokumentu, na które to znamię powoływał się Sąd I instancji dokonując subsumpcji przedmiotowego stanu faktycznego do wywiedzionej z art. 270 § 1 k.k. normy prawnej.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>czynu, ewentualnie wymierzenie łagodniejszej kary, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na poczynione wyżej rozważania, w stosunku do B. K. (poprzednio J. Ś.) należało wydać wyrok uniewinniający. Jego zachowanie nie wypełniło bowiem znamion czynu stypizowanego w art. 270 § 1 k.k., o którego popełnienie podsądny został oskarżony.</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.2.</p>	<p>Obrońca B. K. (poprzednio J. Ś.) zarzuca błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść orzeczenia, polegający na błędnym uznaniu przez sąd I instancji, że adaptacja projektu budowlanego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	stanowi dokument w świetle art. 115 § 14 k.k., podczas gdy dokument ten nie jest dowodem prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne, gdyż samoistnie nie dowodzi on żadnego prawa.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
W ocenie Sądu Okręgowego, powyższy zarzut obrońcy oskarżonego nie jest zasadny. Skoro złożenie projektu adaptacji projektu budowlanego potrzebne było do uzyskania pozwolenia na budowę, to stwierdzić należy, że z projektem tym związane jest publicznoprawne uprawnienie do wzniesienia budowli, uzyskiwane w trybie postępowania administracyjnego. Przedmiot zarzucanego oskarżonemu czynu zabronionego mieści się zatem w granicach pojęcia			

<p>dokumentu z art. 115 § 14 k.k.</p> <p>Wskazać należy jednocześnie, że w świetle wcześniej poczynionych ustaleń, z których wynika, że zachowanie B. K. (poprzednio J. Ś.) nie zrealizowało znamienia podrobienia, wymaganego przez art. 270 § 1 k.k., ocena, czy sporządzony przez oskarżonego projekt adaptacji projektu budowlanego stanowi w świetle art. 115 § 14 k.k. dokument, czy też nie, jest w niniejszej sprawie irrelevantna, bowiem podsądnego tak czy inaczej należało uniewinnić.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie wymierzenie łagodniejszej kary, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Pomimo niezasadności zarzutu podniesionego przez obrońcę oskarżonego, B. K. (poprzednio J. Ś.) należało uniewinnić z uwagi na rozważania poczynione w podpunkcie 3.1. niniejszego uzasadnienia.				
Lp.	Zarzut			
3.3.	<p>Obrońca B. K. (poprzednio J. Ś.) zarzuca błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść orzeczenia, poprzez dowolne ustalenie przez sąd I instancji, że oskarżony B. K. (poprzednio J. Ś.) wraz z G. T. dokonali podrobienia dokumentu w postaci adaptacji projektu katalogowego domu jednorodzinnego wolnostojącego (...) autorstwa pracowni(...)oraz szamba szczelnego, podczas gdy ze</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że B. K. (poprzednio J. Ś.) jedynie wytworzył nowy dokument i nie użył go za autentyczny.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Jak wynika z treści rozważań poczynionych w podpunkcie 3.1. niniejszego uzasadnienia, obrońca oskarżonego słusznie podnosi, że Sąd I instancji nieprawidłowo zakwalifikował zachowanie B. K. (poprzednio J. Ś.) jako podrobienie dokumentu. Kontrola instancyjna przeprowadzona przez Sąd Okręgowy doprowadziła do wniosku, że podsądny nie popełnił zarzucanego mu czynu zabronionego.</p>				
<p>Wniosek</p>				
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez</p>	<p># zasadny</p>			

<p>uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie wymierzenie łagodniejszej kary, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>B. K. (poprzednio J. Ś.) należało uniewinnić z przyczyn omówionych w podpunkcie 3.1. niniejszego uzasadnienia.</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.4.</p>	<p>Obrońca B. K. (poprzednio J. Ś.) zarzuca rażąco niewspółmierność kary, przejawiającą się w wymierzeniu oskarżonemu kary łącznej 5 miesięcy bezwzględnego pozbawienia wolności, podczas gdy z okoliczności sprawy wynika, że kara ta winna być łagodniejsza.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zgodnie z art. 436 k.p.k. sąd może ograniczyć rozpoznanie środka odwoławczego tylko do poszczególnych uchybień, podniesionych przez stronę lub podlegających uwzględnieniu z urzędu, jeżeli rozpoznanie w tym zakresie jest wystarczające do wydania orzeczenia, a rozpoznanie pozostałych uchybień byłoby przedwczesne lub bezprzedmiotowe dla dalszego toku postępowania. Z uwagi na wydanie przez Sąd Okręgowy wyroku uniewinniającego, za bezprzedmiotowe uznać należało rozpoznawanie i odnoszenie się do zarzutu rażącej niewspółmierności kary.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>		

oskarżonemu łagodniejszej kary.	# niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wobec oskarżonego wydany został wyrok uniewinniający, w związku z tym wniosek o wymierzenie mu łagodniejszej kary uznać należy za bezprzedmiotowy.			
Lp.	Zarzut		
3.5.	<p>Obrońca G. T. zarzuca obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, tj.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - art. 7 k.p.k. poprzez naruszenie przez sąd I instancji zasady swobodnej oceny dowodów i popadnięcie w dowolność ocen, z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy, poprzez przyjęcie, że oskarżony wspólnie i w porozumieniu, w celu użycia za autentyczny, dokonał podrobienia dokumentu, który następnie przedłożył jako autentyczny 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>oraz że działał na szkodę interesu publicznego, w sytuacji gdy oskarżony nie działał z zamiarem popełnienia przestępstwa;</p> <p>- art. 410 k.p.k. poprzez zaniechanie oparcia wyroku na całokształcie okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, tj. pominięciu okoliczności, że współoskarżony nie dokonał podrobienia ani przerobienia dokumentu tworząc nieważny pseudo dokument, podpisany własnym nazwiskiem, o czym nie wiedział G. T..</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Jak już wskazano w podpunkcie 3.1. niniejszego uzasadnienia, zachowanie oskarżonych nie wypełnia znamion czynu zabronionego stypizowanego w art. 270 § 1 k.k., albowiem sporządzenie i podpisanie dokumentu przez osobę do tego</p>				

nieuprawnioną nie mieści się w zakresie definicji podrobienia dokumentu, o które to podrobienie podsądni zostali oskarżeni. Skoro zatem adaptacji projektu budowlanego, sporządzonej przez B. K. (poprzednio J. Ś.), nie można uznać za podrobioną, to również przedłożenie tego dokumentu we właściwym organie administracji publicznej nie realizuje przesłanki używania podrobionego dokumentu jako autentycznego. W związku z tym, pomimo odpowiedniego ustalenia przez Sąd Rejonowy stanu faktycznego w niniejszej sprawie, kwalifikacja zachowań oskarżonych jako czynu zabronionego z art. 270 § 1 k.k. była już nieprawidłowa.

Podnoszony przez skarżącego zarzut błędnego przyjęcia przez Sąd Rejonowy, że G. T. działał na szkodę interesu publicznego, odnosi się do drugiego zarzutu postawionego

oskarżonemu, tj.
popelnienia
przestępstwa z art.
231 § 1 i 2
k.k. Czyn zabroniony
stypizowany w art.
231 § 1 k.k. polega na
przekroczeniu przez
funkcjonariusza
publicznego swoich
uprawnień lub
niedopełnieniu
przez niego
obowiązków, czego
skutkiem jest
działanie na szkodę
interesu publicznego
lub prywatnego.
Przepis art. 231
§ 2 k.k. tworzy
typ kwalifikowany
ww. przestępstwa,
dodając do jego
podstawowych
znamion działanie
w celu osiągnięcia
korzyści majątkowej
lub osobistej.
Zgodzić należy się
z twierdzeniem
Sądu Rejonowego,
zawartym w
uzasadnieniu
wydanego wyroku,
że G. T. nie dopełnił
obowiązków
określonych w
ustawie z dnia 9
kwietnia 2010 roku o
Służbie Więziennej,
a dokładnie w art.
28 ust. 2 tej ustawy,
zabraniającym
funkcjonariuszom i
pracownikom służby
więziennej
utrzymywania
innych niż
wynikające z
obowiązków

służbowych kontaktów z osobami pozbawionymi wolności. Nie ulega również wątpliwości, że oskarżony naruszył ww. obowiązek w celu osiągnięcia korzyści osobistej i majątkowej. Zauważyć należy jednakże, że jednym ze znamion konstytuujących czyn zabroniony z art. 231 k.k. jest działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Dodatkowo, z literalnego brzmienia przepisu art. 231 § 1 k.k. wynika, że takie naruszenie dobra prawnego ze sfery publicznej bądź prywatnej musi wynikać z przekroczenia przez funkcjonariusza publicznego swoich uprawnień lub niedopełnienia obowiązków. Samo przekroczenie uprawnień albo niedopełnienie obowiązków nie wyczerpuje jeszcze znamion przestępstwa określonego w art. 231 § 1 k.k. Dla jego bytu konieczne jest ustalenie "działania na szkodę interesu publicznego lub

prywatnego".

Przestępstwo to jest umyślne, a zatem sprawca obejmuje swoim zamiarem (bezpośrednim lub ewentualnym) zarówno przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków jak i działanie na szkodę interesu prywatnego lub publicznego, z tym, że ten ostatni rozumiany jest w znaczeniu interesu wynikającego z prawa materialnego.

Art. 231 § 1, 2 i 3 k.k. penalizuje tzw. przestępstwo nadużycia władzy (zaufania) przez funkcjonariusza publicznego w następstwie przekroczenia przez niego uprawnień lub niedopełnienia obowiązków i działania na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Przedmiotem jego ochrony jest prawidłowe funkcjonowanie instytucji państwowej i samorządu terytorialnego i związany z tym autorytet władzy publicznej. Nie każde niedopełnienie obowiązków lub

przekroczenie
uprawnień statuuje
odpowiedzialność
karną
funkcjonariusza
publicznego w
oparciu art. 231
k.k., ale tylko takie,
które następuje w
sferze imperium
funkcji władczych
przysługujących
instytucjom, których
jest on
funkcjonariuszem.
(tak m.in. wyrok
Sądu Apelacyjnego
w Szczecinie z dnia
21 grudnia 2017r.
w sprawie II AKa
172/17)

Nie można zgodzić
się ze stanowiskiem
Sądu Rejonowego,
że pozasłużbowe
porozumienie,
zawarte pomiędzy
G. T. a B. K.
(poprzednio J. Ś.)
skutkowało
popelnieniem
przestępstwa, skoro,
tak jak to zostało
już wyżej wykazane,
zachowanie
współoskarżonych
nie realizowało
znamion czynu
zabronionego z art.
270 § 1 k.k.
Stwierdzić trzeba
poza tym, że jeśli
nawet przyjąć, że B.
K. (poprzednio J. Ś.),
sporządzając jako
osoba
nieuprawniona
dokument, który
zostać miał

przedłożony w
Starostwie
Powiatowym,
naruszył interes
publiczny, to
naruszenie to jest
skutkiem
nierzetelnego
zachowania
osadzonego, a nie
niedopełnienia
obowiązków przez
funkcjonariusza
publicznego, który
przekonany był o
posiadaniu przez
B. K. (poprzednio
J. Ś.) stosownych
uprawnień. W
ocenie Sądu
Okręgowego
zgromadzony w
niniejszej sprawie
materiał dowodowy
nie pozwala na
uznanie, że G.
T. wchodząc w
kontakty
pozasłużbowe z
osadzonym J. Ś.
w celu uzyskania
dla siebie projektu
budowlanego miał
zamiar działania
na szkodę interesu
publicznego czy
prywatnego.
Oskarżony G. T.
chciał jedynie
wyprowadzić się
jak najszybciej od
teściowej i w
tym celu zbudować
dom, a do tego
niezbędny był mu
projekt. Mając na
uwadze okoliczności
niniejszej sprawy nie
sposób stwierdzić,
że stworzenie przez

osadzonego projektu adaptacji domu jednorodzinnego wolnostojącego oraz szamba szczelnego w jakikolwiek sposób zachwiało prawidłowym funkcjonowaniem instytucji państwowej i samorządu terytorialnego oraz naruszyło związany z tym autorytet władzy publicznej. Oskarżony G. T. przekroczył uprawnienia jakie przysługiwały funkcjonariuszowi służby więziennej, ale w żaden sposób to zachowanie nie wpłynęło na wizerunek jednostki penitencjarnej. Oprócz faktu, że oskarżeni porozumieli się na terenie Aresztu Śledczego, co do potrzeby uzyskania przez G. T. zmienionego projektu domu jednorodzinnego i możliwości sporządzenia go przez J. Ś., to w żaden inny sposób jednostka ta nie została zaangażowana w przedmiotowy proceder, jak również nie została wykorzystana do

<p>jego przeprowadzenia.</p> <p>W związku z powyższym, w ocenie Sądu Okręgowego, G. T. nie zrealizował znamion czynu zabronionego z art. 231 k.k. zarówno w jego podstawowej formie z § 1, jak i tym bardziej w formie kwalifikowanej z § 2. Wobec powyższego przyjąć należy, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy za naruszenie art. 28 ust. 2 ustawy o Służbie Więziennej oskarżony nie powinien ponosić odpowiedzialności karnej, a jedynie dyscyplinarną, co w istocie miało miejsce.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Uniewinnienie G. T. od zarzucanych mu czynów, ewentualnie warunkowe umorzenie postępowania, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Zachowanie G. T. nie wypełniło wszystkich znamion czynów zabronionych, które zostały mu zarzucone. W związku z tym należało go uniewinnić od popełnienia zarzucanych mu czynów.				
Lp.	Zarzut			
3.6.	<p>Obrońca G. T. zarzuca błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku, poprzez przyjęcie, że G. T. zdawał sobie sprawę z faktu, że dokument wytworzony przez B. K. (poprzednio J. Ś.) nie odpowiada prawdzie, w sytuacji gdy w aktach osobowych B. K. (poprzednio J. Ś.) znajdowały się dokumenty potwierdzające jego rzekome uprawnienia, na czym opierał swoją wiedzę G. T..</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie prowadzi do wniosku, że brak świadomości G. T. co do nieposiadania stosownych uprawnień przez współoskarżonego jest w pełni usprawiedliwiony. Wobec tego, nadużycie przez niego uprawnień i związane z tym ewentualne działanie na szkodę interesu publicznego bądź prywatnego przybrać mogło w niniejszej sprawie formę co najwyżej lekkomyślności. Zgodnie natomiast z powszechnie przyjętą linią orzecniczą, przestępstwo z art. 231 k.k. popełnić można wyłącznie z winy umyślnej (zob. przykładowo Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2021 roku, sygn. akt II DIZ 32/21).</p>		
<p>Wniosek</p>		

<p>Uniewinnienie G. T. od zarzucanych mu czynów, ewentualnie warunkowe umorzenie postępowania, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z przyczyn przedstawionych w podpunkcie 3.5. niniejszego uzasadnienia, wobec G. T. należało wydać wyrok uniewinniający.</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.7.</p>	<p>Obrońca G. T. zarzuca rażąco niewspółmierność kary w postaci braku co najmniej warunkowego umorzenia postępowania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			

<p>Zgodnie z art. 436 k.p.k. sąd może ograniczyć rozpoznanie środka odwoławczego tylko do poszczególnych uchybień, podniesionych przez stronę lub podlegających uwzględnieniu z urzędu, jeżeli rozpoznanie w tym zakresie jest wystarczające do wydania orzeczenia, a rozpoznanie pozostałych uchybień byłoby przedwczesne lub bezprzedmiotowe dla dalszego toku postępowania. Z uwagi na wydanie przez Sąd Okręgowy wyroku uniewinniającego, za bezprzedmiotowe uznać należało rozpoznawanie i odnoszenie się do zarzutu rażącej niewspółmierności kary.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Warunkowe umorzenie postępowania, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

rozpoznania Sądowi Rejonowemu.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wobec oskarżonego wydany został wyrok uniewinniający, co w najpełniejszym stopniu zaspokaja jego interes prawny. Wobec tego, odnoszenie się do wniosku o warunkowe umorzenie postępowania czy też ewentualne uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu uznać należy za niecelowe.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE		

SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Całość wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 28 października 2020 roku, sygn. akt III K 696/19	
Zwięźle o powodach zmiany	
Kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia wykazała, że Sąd Rejonowy niesłusznie uznał B. K. (poprzednio J. Ś.) oraz G. T. za winych popełnienia zarzucanych im	

czynów, wobec czego należało podzielić stanowisko obrońców oskarżonych i wydać wobec podsądnych wyrok uniewinniający.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej			

podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	Sąd Okręgowy kosztami procesu w sprawie obciążył Skarb Państwa. Zgodnie bowiem z art. 632 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, w razie uniewinnienia oskarżonego koszty procesu ponosi w		

sprawach z
oskarżenia
publicznego - Skarb
Państwa. W związku
z tym, Sąd Okręgowy
zasądził także od
Skarbu Państwa -
Sądu Rejonowego
dla Warszawy Pragi -
Północ w Warszawie
na rzecz adwokata
J. L. kwotę
516 złotych 60
groszy, obejmującą
wynagrodzenie za
obronę z urzędu w
instancji
odwoławczej oraz
podatek VAT.
Zgodnie bowiem z
§ 17 ust. 2 pkt.
4 Rozporządzenia
Ministra
Sprawiedliwości z
dnia 3 października
2016 roku w sprawie
ponoszenia przez
Skarb Państwa
kosztów
nieopłaconej
pomocy prawnej
udzielonej przez
adwokata z urzędu,
opłata za obronę
przed sądem
okręgowym jako
drugą instancją
wynosi 420 złotych.
Powyższą opłatę
należało następnie,
zgodnie z §
4 ust. 3 ww.
Rozporządzenia,
podwyższyć o kwotę
podatku VAT.

7. **PODPIS**

SSO Remigiusz Pawłowski SSO Jacek Matusik SSR (del) Izabela Kościerz – Depta	
--	--

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego B. K. (poprzednio J. Ś.)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok w całości		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1.12. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego G. T.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok w całości		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana